

Sygn. akt IV U 320/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2014r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 lutego 2013 r. (Nr (...))

w sprawie A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 320/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.02.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy A. W. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43 ze zm.), albowiem wnioskodawca nie wykazał co najmniej 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego na dzień 1.01.1999 r.

Do okresów zatrudnienia pozwany ZUS nie zaliczył pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym siostry i szwagra w okresie od 18.01.1969 r. do 31.08.1971 r., ponieważ praca w gospodarstwie rolnym nie była jedynym źródłem dochodu - jedno z żyjących rodziców osiągało dochód z tytułu zatrudnienia i było zobowiązane do utrzymania niepełnoletniego dziecka.

Od decyzji tej odwołanie złożył A. W., który wnosil o jej zmianę twierdząc, że ocena ZUS jest błędna. Odwołujący się argumentował, iż od ukończenia 16-roku życia pracował w gospodarstwie rolnym siostry i szwagra, tj. małżonków B. i H. G..

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany ZUS wskazał m.in., że przesłanką do zaliczenia do świadczeń emerytalno-rentowych okresów pracy w gospodarstwie rolnym sprzed objęcia rolników obowiązkiem opłacania składki na rolnicze ubezpieczenie społeczne domowników, tj. przed 1.01.1983 r. przesądza wystąpienie dwóch okoliczności :

1/ wykonywanie czynności rolniczych powinno odbywać się zgodnie z warunkami określonymi w definicji legalnej domownika;

2/ czynności te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy.

W dalszej części odpowiedzi na odwołanie pozwany przytoczył treść definicji „domownika”, zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14.12.1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. nr 24 poz. 133). Według organu rentowego źródłem utrzymania ubezpieczonego była renta rodzinna po ojcu, a także był on na utrzymaniu matki, która uzyskiwała dochody jako pracownik.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje;

Ubezpieczony A. W., ur. (...), złożył w dniu 27.12.2012 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych świadectw pracy pozwany ZUS przyjął za udowodniony okres składkowy i nieskładkowy na dzień 1.01.1999 r. w wymiarze 24 lat, 3 miesięcy i 18 dni, w tym 21 lat 1 miesiąc i 2 dni zatrudnienia w warunkach szczególnych. Jednocześnie organ rentowy nie zaliczył do okresów ubezpieczeniowych pracy w gospodarstwie rolnym siostry i szwagra w okresie od 18.01.1969 r. do 31.08.1971 r., tj. po ukończeniu 16-roku życia, ponieważ praca w gospodarstwie rolnym nie była jedynym źródłem dochodu, a jedno z żyjących rodziców osiągało dochód z tytułu zatrudnienia i było zobowiązane do utrzymania niepełnoletniego dziecka. W związku z tym pozwany organ rentowy zaskarżona decyzją z dnia 21.02.2013 r. odmówił A. W. przyznania prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 53 a.e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd ustalił, iż ubezpieczony A. W. zamieszkiwał we wsi N., gdzie jego rodzice mieli gospodarstwo rolne o powierzchni 2,7 ha. Ojciec zajmował się wykonywaniem usług szewskich, zaś matka nie pracowała (k. 7 v – zeznania ubezpieczonego). W 1960 r. matka zatrudniła się w Zakładach (...) w S.. Gdy A. W. miał 10 lat zmarł jego ojciec. W związku z tym miał przyznane prawo do renty rodzinnej wraz z rodzeństwem. Gospodarstwo rolne zostało przekazane siostrze i szwagrowi ubezpieczonego, tj. małż. B. i H. G.. Obszar łączny gospodarstwa siostry wyniósł ok. 6 ha. Pozostałe rodzeństwo było starsze od wnioskodawcy i przebywało poza miejscem zamieszkania matki. A. W. był zameldowany u matki, która pracowała na trzy zmiany. W związku z jej częstą nieobecnością w domu w domu A. W. udawał się do domu siostry, która miała gospodarstwo rolne w tej samej wsi. Często u niej nocował, a także pomagał w różnego rodzaju pracach związanych z prowadzeniem gospodarstwa rolnego. Jednocześnie dojeżdżał do S. jako uczeń (...) Szkoły Zawodowej. Siostra B. G. z czasem utrzymywała wnioskodawcę, dając mu posiłki i nocleg. Pracę w gospodarstwie rolnym ubezpieczony wykonywał systematycznie po co najmniej 4 godziny dziennie w roku szkolnym i po 8 godzin w czasie wakacji. W 1971 r. podjął on naukę w technikum w S. i wówczas mieszkał w internacie. Fakt zamieszkiwania u siostry i wykonywania pracy w jej gospodarstwie rolnym potwierdzili również świadkowie : J. M. i T. W. (k. 13-14 a.s.).

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego A. W. nie jest zasadne. Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala wprawdzie na przyjęcie, że wnioskodawca po ukończeniu 16-go roku życia pomagał siostrze w pracach, związanych z prowadzeniem gospodarstwa rolnego, a także korzystał z noclegów i posiłków u siostry, to jednakże zdaniem Sądu okoliczności te nie dają podstaw do uznania A. W. za domownika siostry w rozumieniu definicji, zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 2 cyt. wyżej ustawy z dnia 14.12.1982 r. Przepis ten bowiem w końcowym fragmencie określa, że warunkiem zaliczenia do kategorii domownika jest okoliczność, iż praca w gospodarstwie rolnym stanowi główne źródło utrzymania. W ocenie Sądu poczynione ustalenia nie pozwalają na uznanie, iż ten ostatni warunek był spełniony w przypadku wnioskodawcy. Bezsporne jest bowiem, że w dacie ukończenia 16-go roku życia był on uprawniony do renty rodzinnej po zmarłym ojcu. Ponadto obowiązek utrzymywania wnioskodawcy spoczywał na

matce, która utrzymywała się z pracy najemnej. Siostra A. W. nie miała prawnego obowiązku utrzymywania go. Pomoc, jaką okazywała bratu w postaci oferowania mu posiłków i noclegów nie może przesądzać, że był on domownikiem w rozumieniu podanej wyżej definicji ustawowej tego pojęcia.

Zatem zasadnie, zdaniem Sądu, pozwany ZUS odmówił zaliczenia spornego okresu jako pracy w gospodarstwie rolnym na potrzeby uzupełnienia okresów ubezpieczeniowych do uzyskania prawa do emerytury w wieku obniżonym.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy uznał, że A. W. nie spełnił przesłanki wymienionej w § 3 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. , tj. nie wykazał na dzień 1.01.1999 r. 25 lat zatrudnienia.

W związku z powyższym Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł o oddaleniu odwołania.